

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 2010 — 826 [C – 2009/15101]

30 JUNI 2009. — Wet houdende instemming met volgende Internationale Akten :

- 1) Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, gedaan te Washington D.C. op 25 juni 2003 (1)
- 2) Instrument, gedaan te Brussel op 16 december 2004, als bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, gedaan op 25 juni 2003, met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 27 april 1987 (1) (2)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. De Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, gedaan te Washington D.C. op 25 juni 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Het Instrument, gedaan te Brussel op 16 december 2004, als bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, gedaan op 25 juni 2003, met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 27 april 1987, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 4. Wanneer op het strafbaar feit waarvoor aan België krachtens de Overeenkomst bedoeld in artikel 2 of krachtens het Instrument bedoeld in artikel 3 de uitlevering wordt gevraagd naar het recht van de verzoekende Staat de doodstraf is gesteld, staat België de uitlevering alleen toe op voorwaarde dat de doodstraf niet wordt uitgesproken tegen de gezochte persoon, of, indien deze voorwaarde door de verzoekende Staat niet kan worden vervuld, op voorwaarde dat de doodstraf niet ten uitvoer wordt gelegd. Indien de verzoekende Staat deze voorwaarden niet aanvaardt, wordt de uitlevering geweigerd.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 30 juni 2009.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
K. DE GUCHT

De Minister van Justitie,
S. DE CLERCK

Met 's Lands zegel gezegeld :
De Minister van Justitie,
S. DE CLERCK

Nota's

(1) *Zitting 2008-2009.*
Senaat.

Documenten. — Ontwerp van wet ingediend op 17 februari 2009, nr. 4-1184/1. — Amendementen, nr. 4-1184/2. — Advies. Verslag, nr. 4-1184/3. — Verslag, nr. 4-1184/4. — Tekst aangenomen door de commissie, nr. 4-1184/5.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking en stemming : vergadering van 28 mei 2009.

Kamer.

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES, COMMERCE EXTERIEUR ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 2010 — 826 [C – 2009/15101]

30 JUIN 2009. — Loi portant assentiment aux Actes internationaux suivants :

- 1) Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, fait à Washington D.C. le 25 juin 2003 (1)
- 2) Instrument, fait à Bruxelles le 16 décembre 2004, visé par l'article 3, 2°, de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, fait le 25 juin 2003, concernant l'application de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique, signée le 27 avril 1987 (1) (2)

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2. L'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, fait à Washington D.C. le 25 juin 2003, sortira son plein et entier effet.

Art. 3. L'Instrument, fait à Bruxelles le 16 décembre 2004, visé par l'article 3, 2°, de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, fait le 25 juin 2003, concernant l'application de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique, signée le 27 avril 1987, sortira son plein et entier effet.

Art. 4. Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée à la Belgique en application de l'Accord visé à l'article 2 ou de l'Instrument visé à l'article 3 est punissable de la peine de mort aux termes de la loi de l'Etat requérant, la Belgique n'accorde l'extradition qu'à condition que la peine de mort ne soit pas prononcée à l'encontre de la personne recherchée ou, si cette condition ne peut être respectée par l'Etat requérant, à condition que la peine de mort ne soit pas exécutée. Si l'Etat requérant n'accepte pas ces conditions, l'extradition est refusée.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 30 juin 2009.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
K. DE GUCHT

Le Ministre de la Justice,
S. DE CLERCK

Scellé du sceau de l'Etat :
Le Ministre de la Justice,
S. DE CLERCK

Notes

(1) *Session 2008-2009.*
Sénat.

Documents. — Projet de loi déposé le 17 février 2009, n° 4-1184/1. — Amendements, n° 4-1184/2. — Avis-Rapport, n° 4-1184/3. — Rapport fait au nom de la commission, n° 4-1184/4. — Texte adopté par la commission, n° 4-1184/5.

Annales parlementaires. — Discussion en vote. Séance du 28 mai 2009.

Chambre.

Documenten. — Ontwerp overgezonden door de Senaat, nr. 52-2014/1. — Tekst aangenomen in plenaire vergadering en aan de Koning ter bekrachtiging voorgelegd, nr. 52-2014/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking en stemming: vergadering van 11 juni 2009.

(2) De Overeenkomst en het Instrument treden in werking op 1 februari 2010.

Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

INHOUD

Preambule

Artikel 1: Onderwerp en doel

Artikel 2: Definities

Artikel 3: Reikwijdte van de overeenkomst met betrekking tot bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

Artikel 4: Feiten die tot uitlevering kunnen leiden

Artikel 5: Toezending en waarmerking van stukken

Artikel 6: Toezending van verzoeken om voorlopige aanhouding

Artikel 7: Toezending van stukken na voorlopige aanhouding

Artikel 8: Aanvullende informatie

Artikel 9: Tijdelijke overlevering

Artikel 10: Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

Artikel 11: Verkorte uitleveringsprocedures

Artikel 12: Doortocht

Artikel 13: Doodstraf

Artikel 14: Gevoelige informatie in een verzoek

Artikel 15: Overleg

Artikel 16: Toepassing in de tijd

Artikel 17: Non-derogatie

Artikel 18: Toekomstige bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

Artikel 19: Aanwijzing en kennisgeving

Artikel 20: Territoriale toepassing

Artikel 21: Herziening

Artikel 22: Inwerkingtreding en beëindiging

Toelichting

DE EUROPESE UNIE

EN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA,

Verlangend de samenwerking tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten van de Europese Unie verder te vergemakkelijken;

Verlangend de criminaliteit doeltreffender te bestrijden teneinde hun respectieve democratische samenlevingen en gemeenschappelijke waarden te beschermen;

Met inachtneming van de rechten van het individu en de rechtsstaat;

Indachtig de waarborgen die hun respectieve rechtssystemen bieden inzake het recht van een uitgeleverde persoon op een eerlijk proces, waaronder het recht te worden gevonnist door een onpartijdig gerecht dat is ingesteld bij wet;

Verlangende een verdrag te sluiten betreffende de uitlevering van plegers van strafbare feiten,

Hebben overeenstemming bereikt omtrent de volgende bepalingen:

Artikel 1

Onderwerp en doel

De overeenkomstsluitende partijen verbinden zich ertoe in overeenstemming met de bepalingen van deze overeenkomst bestaande betrekkingen tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika inzake de samenwerking bij uitlevering van plegers van strafbare feiten te verbeteren.

Artikel 2

Definities

1. Onder « overeenkomstsluitende partijen » wordt verstaan: de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika.

Documents. — Projet transmis par le Sénat, n° 52-2014/1. — Texte adopté en séance plénière et soumis à la sanction royale, nr. 52-2014/2.

Annales parlementaires. — Discussion et vote: séance du 11 juin 2009.

(2) L'Accord et l'Instrument entrent en vigueur le 1er février 2010.

Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition

INDEX

Préambule

Article 1er: Objet

Article 2: Définitions

Article 3: Champ d'application par rapport aux traités bilatéraux d'extradition conclus par les Etats membres

Article 4: Infractions pouvant donner lieu à extradition

Article 5: Transmission et authentification des documents

Article 6: Transmission des demandes d'arrestation provisoire

Article 7: Transmission de documents à la suite d'une arrestation provisoire

Article 8: Complément d'informations

Article 9: Remise temporaire

Article 10: Demandes d'extradition ou de remise présentées par plusieurs Etats

Article 11: Procédures d'extradition simplifiées

Article 12: Transit

Article 13: Peine de mort

Article 14: Présence d'informations sensibles dans une demande

Article 15: Consultations

Article 16: Application dans le temps

Article 17: Non-dérogation

Article 18: Futurs traités bilatéraux d'extradition conclus avec des Etats membres

Article 19: Désignations et notifications

Article 20: Application territoriale

Article 21: Réexamen

Article 22: Entrée en vigueur et dénonciation

Note explicative

L'UNION EUROPEENNE ET LES ETATS-UNIS D'AMERIQUE,

Désireux de faciliter davantage la coopération entre les Etats membres de l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique,

Désireux de lutter plus efficacement contre la criminalité afin de protéger leurs sociétés démocratiques respectives et valeurs communes,

Dans le respect des droits des personnes et de la primauté du droit,

Gardant à l'esprit les garanties prévues par leurs systèmes juridiques respectifs, qui reconnaissent à une personne extradée le droit à un procès équitable, y compris le droit d'être jugée par un tribunal impartial établi par la loi,

Désireux de conclure un accord relatif à l'extradition des délinquants,

ont décidé ce qui suit:

Article 1er

Objet

Les parties contractantes s'engagent, conformément aux dispositions du présent accord, à renforcer leur coopération dans le cadre des relations en vigueur entre les Etats membres et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition des délinquants.

Article 2

Définitions

1. « Parties contractantes », signifie l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique;

2. Onder « lidstaat » wordt verstaan : een lidstaat van de Europese Unie.

3. Onder « Ministerie van Justitie » wordt verstaan : voor de Verenigde Staten van Amerika het « Department of Justice » van de Verenigde Staten, en voor een lidstaat, zijn ministerie van Justitie, met dien verstande dat voor een lidstaat waar de in de artikelen 3, 5, 6, 8 en 12 omschreven taken door de procureur-generaal worden vervuld, die autoriteit mag worden aangewezen om zodanige taken in plaats van het ministerie van Justitie uit te voeren in overeenstemming met artikel 19, tenzij de Verenigde Staten en de betrokken lidstaat overeenkomen om een andere autoriteit aan te wijzen.

Artikel 3

Reikwijdte van de overeenkomst in verhouding tot bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

1. De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, en de Verenigde Staten van Amerika waarborgen dat deze overeenkomst in samenhang met bilaterale uitleveringsverdragen die tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst gelden, op de volgende wijze wordt toegepast :

a) artikel 4 wordt toegepast in plaats van bepalingen uit bilaterale verdragen die uitlevering uitsluitend toestaan voor de op een lijst geplaatste met name genoemde strafbare feiten;

b) artikel 5 wordt toegepast in plaats van bepalingen uit bilaterale verdragen over de toezending, certificering, waarmerking of legalisering van een door de verzoekende staat toegezonden uitleveringsverzoek en stukken tot staving van dat verzoek;

c) artikel 6 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken die de rechtstreekse toezending van verzoeken tot voorlopige aanhouding tussen het « Department of Justice » van de Verenigde Staten van Amerika en het ministerie van Justitie van de betrokken lidstaat toestaan;

d) artikel 7 wordt toegepast in aanvulling op bepalingen in bilaterale verdragen over de toezending van het verzoek tot uitlevering;

e) artikel 8 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over het overleggen van aanvullende informatie; indien bilaterale verdragsbepalingen het te gebruiken kanaal niet specificeren, wordt lid 2 daarvan tevens toegepast;

f) artikel 9 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken die de tijdelijke overlevering toestaan van een persoon die wordt vervolgd of die een straf ondergaat in de aangezochte staat;

g) artikel 10 wordt, behoudens andersluidende bepaling, toegepast in plaats van of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over beslissingen op de samenloop van verzoeken tot uitlevering van dezelfde persoon;

h) artikel 11 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken die afstand van uitlevering of vereenvoudigde uitleveringsprocedures toestaan;

i) artikel 12 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over doortocht; indien bilaterale verdragsbepalingen de toe te passen procedure ingeval van onvoorziene tussenlanding van een luchtvaartuig niet specificeren, wordt lid 3 daarvan tevens toegepast;

j) artikel 13 kan door de aangezochte staat worden toegepast in plaats van of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de doodstraf;

k) artikel 14 wordt toegepast indien in bilaterale verdragen bepalingen ontbreken over de behandeling van gevoelige informatie in een verzoek.

2. a) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat iedere lidstaat in een schriftelijk instrument tussen die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika bevestigt dat hij zijn bilateraal uitleveringsverdrag dat geldt in de relatie met de Verenigde Staten van Amerika op de in onderhavig artikel uiteengezette wijze zal toepassen.

b) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en die bilaterale betrekkingen onderhouden met de Verenigde Staten van Amerika, de onder a) bedoelde maatregelen nemen.

2. « Etat membre », signifie un Etat membre de l'Union européenne;

3. « Ministère de la justice », signifie pour les Etats-Unis d'Amérique, le département de la justice (« Department of Justice ») et, pour les Etats membres, leur ministère de la justice; toutefois, dans les Etats membres où les fonctions décrites aux articles 3, 5, 6, 8 et 12 sont exercées par le procureur général, ce dernier peut être désigné pour exercer ces fonctions en lieu et place du ministère de la justice, conformément à l'article 19, à moins que les Etats-Unis et l'Etat membre concerné ne conviennent de désigner une autre entité.

Article 3

Champ d'application par rapport aux traités bilatéraux d'extradition conclus par les Etats membres

1. L'Union européenne, conformément au traité sur l'Union européenne, et les Etats-Unis d'Amérique veillent à ce que les dispositions du présent accord s'appliquent, dans les conditions ci-après, aux traités bilatéraux d'extradition en vigueur entre les Etats membres et les Etats-Unis d'Amérique au moment de l'entrée en vigueur du présent accord :

a) l'article 4 s'applique en lieu et place des dispositions des traités bilatéraux qui autorisent l'extradition uniquement pour une liste d'infractions pénales déterminées;

b) l'article 5 s'applique en lieu et place des dispositions des traités bilatéraux régissant la transmission, la certification, l'authentification ou la légalisation d'une demande d'extradition et des pièces justificatives transmises par l'Etat requérant;

c) l'article 6 s'applique en l'absence, dans les traités bilatéraux, de dispositions autorisant la transmission directe de demandes d'arrestation provisoire entre le département de la justice des Etats-Unis et le ministère de la justice de l'Etat membre concerné;

d) l'article 7 s'applique en plus des dispositions des traités bilatéraux régissant la transmission des demandes d'extradition;

e) l'article 8 s'applique en l'absence, dans les traités bilatéraux, de dispositions régissant la présentation d'informations complémentaires; lorsque les traités bilatéraux ne précisent pas la voie à utiliser, le paragraphe 2 dudit article s'applique aussi.

f) l'article 9 s'applique en l'absence, dans les traités bilatéraux, de dispositions autorisant la remise temporaire de personnes faisant l'objet de poursuites ou purgeant une peine dans l'Etat requis;

g) sauf disposition contraire figurant dans les traités bilatéraux, l'article 10 s'applique en lieu et place des dispositions de ces traités se rapportant aux décisions à prendre concernant la réception de plusieurs demandes d'extradition portant sur la même personne, ou en l'absence de telles dispositions dans lesdits traités;

h) l'article 11 s'applique en l'absence, dans les traités bilatéraux, de dispositions autorisant une dérogation aux procédures d'extradition ou aux procédures d'extradition simplifiées;

i) l'article 12 s'applique en l'absence, dans les traités bilatéraux, de dispositions régissant le transit; lorsque les traités bilatéraux ne précisent pas la procédure à suivre en cas d'escale non prévue d'un aéronef, le paragraphe 3 dudit article s'applique aussi;

j) l'article 13 peut être appliqué par l'Etat requis en lieu et place des dispositions des traités bilatéraux applicables à la peine capitale, ou en l'absence de telles dispositions;

k) l'article 14 s'applique en l'absence, dans les traités bilatéraux, de dispositions régissant le traitement des informations sensibles présentes dans une demande.

2. a) L'Union européenne, conformément au traité sur l'Union européenne, veille à ce que chaque Etat membre reconnaisse, par l'échange d'un instrument écrit entre cet Etat membre et les Etats-Unis d'Amérique, que son accord bilatéral d'extradition en vigueur avec les Etats-Unis d'Amérique s'applique de la manière décrite dans le présent article.

b) L'Union européenne, conformément au traité sur l'Union européenne, veille à ce que les nouveaux Etats membres qui adhèrent à l'Union européenne après l'entrée en vigueur du présent accord et qui ont conclu des traités bilatéraux d'extradition avec les Etats-Unis d'Amérique prennent les mesures visées au point a).

c) De overeenkomstsluitende partijen beijveren zich om het onder b) omschreven proces te voltooien vóór, dan wel zo spoedig mogelijk na, de geplande toetreding van een nieuwe lidstaat. De Europese Unie stelt de Verenigde Staten van Amerika in kennis van de datum van toetreding van nieuwe lidstaten.

3. Indien de in lid 2, onder b), bedoelde procedure niet vóór de datum van toetreding is voltooid, zijn de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing in de betrekkingen tussen de betrokken nieuwe lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika met ingang van de datum waarop zij elkaar en de Europese Unie in kennis hebben gesteld van de voltooiing van hun interne procedures die daartoe moeten leiden.

Artikel 4

Feiten die tot uitlevering kunnen leiden

1. Tot uitlevering kunnen leiden, feiten die krachtens de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf met een maximum van meer dan een jaar of met een strengere straf. Tot uitlevering kunnen eveneens leiden, poging of samenspanning tot, dan wel deelneming aan het plegen van een strafbaar feit dat tot uitlevering kan leiden. Indien het verzoek strekt tot de tenuitvoerlegging van vonnis waarbij een persoon die veroordeeld is voor een feit dat tot uitlevering kan leiden, dient het gedeelte van de vrijheidsstraf dat nog niet is ondergaan, ten minste vier maanden te bedragen.

2. Indien uitlevering is toegestaan voor een feit dat tot uitlevering kan leiden, wordt zij tevens toegestaan voor elk ander in het verzoek genoemd strafbaar feit, indien laatstbedoeld feit strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf van een jaar of minder, mits aan alle andere voorwaarden voor uitlevering is voldaan.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een feit beschouwd als een feit dat tot uitlevering kan leiden :

a) ongeacht of de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat het feit onder dezelfde categorie strafbare feiten rangschikken dan wel een feit met dezelfde termen aanduiden;

b) ongeacht of het een feit betreft waarvoor de federale wetgeving van de Verenigde Staten van Amerika bewijs verlangt inzake bijvoorbeeld interstatelijk vervoer of het gebruik van de posten of andere middelen voor de interstatelijke of buitenlandse handel, omdat zulks alleen dient om de rechtsmacht van een federaal rechtcollege van de Verenigde Staten van Amerika vast te stellen; en

c) in strafzaken betreffende retributies of belastingen, douanerechten, valutacontrole en invoer en uitvoer van grondstoffen, ongeacht of de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat in dezelfde soorten retributies of belastingen, douanerechten, dan wel controle van valuta of invoer en uitvoer van dezelfde soorten grondstoffen voorzien.

4. Indien het strafbare feit buiten het grondgebied van de verzoekende staat is begaan, wordt uitlevering, behoudens de andere toepasselijke voorwaarden voor uitlevering, toegestaan indien de wetten van de aangezochte staat voorzien in de bestraffing van een strafbaar feit dat in soortgelijke omstandigheden buiten zijn grondgebied is gepleegd. Indien de wetten van de aangezochte staat niet voorzien in de bestraffing van een strafbaar feit dat in soortgelijke omstandigheden buiten zijn grondgebied is gepleegd, kan de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat uitlevering naar eigen inzicht toestaan, mits aan alle andere toepasselijke voorwaarden voor uitlevering is voldaan.

Artikel 5

Toezending en waarmerking van stukken

1. Verzoeken tot uitlevering en stukken tot staving daarvan worden langs diplomatieke weg toegezonden, daaronder begrepen toezending zoals bepaald in artikel 7.

2. Stukken die voorzien zijn van het waarmerk of het zegel van het ministerie van Justitie of het ministerie of department dat verantwoordelijk is voor buitenlandse zaken van de verzoekende staat zijn zonder nadere certificering, waarmerking of andere vorm van legalisering toelaatbaar in uitleveringsprocedures in de aangezochte staat.

Artikel 6

Toezending van verzoeken om voorlopige aanhouding

Verzoeken tot voorlopige aanhouding kunnen rechtstreeks tussen de Ministeries van Justitie van de verzoekende en de aangezochte staat worden gedaan, in plaats van langs diplomatieke weg. Voor de toezending van verzoeken kan ook gebruik worden gemaakt van de diensten van de Internationale Criminele Politie-Organisatie (Interpol).

c) Les parties contractantes s'efforcent de mener à son terme le processus décrit au point b) avant l'adhésion prévue d'un nouvel Etat membre, ou dès que possible après celle-ci. L'Union européenne notifie aux Etats-Unis d'Amérique la date d'adhésion des nouveaux Etats membres.

3. Si le processus décrit au paragraphe 2, point b), n'est pas conclu à la date d'adhésion, les dispositions du présent accord s'appliquent aux relations entre le nouvel Etat membre et les Etats-Unis d'Amérique à compter de la date à laquelle ils se sont notifié mutuellement et ont notifié à l'Union européenne l'achèvement de leurs procédures internes à cet effet.

Article 4

Infractions pouvant donner lieu à extradition

1. Une infraction est considérée comme pouvant donner lieu à extradition si elle est punissable, en vertu du droit de l'Etat requérant et celui de l'Etat requis, d'une peine privative de liberté d'une durée maximale de plus d'un an ou d'une peine plus sévère. Une infraction est également considérée comme pouvant donner lieu à extradition si elle constitue une tentative de commettre une infraction pouvant donner lieu à extradition, une conspiration à cet effet ou une participation à une telle infraction. Lorsque la demande porte sur l'application de la peine concernant une personne condamnée pour une infraction pouvant donner lieu à extradition, la durée de la peine privative de liberté restant à purger doit être d'au moins quatre mois.

2. Si l'extradition est accordée pour une infraction pouvant donner lieu à extradition, elle l'est également pour toute autre infraction spécifiée dans la demande si cette dernière infraction est punissable d'une peine privative de liberté d'un an ou moins, pour autant que toutes les autres conditions pour l'extradition soient réunies.

3. Aux fins du présent article, une infraction est considérée comme pouvant donner lieu à extradition :

a) que le droit de l'Etat requérant et celui de l'Etat requis classent ou non cette infraction dans la même catégorie ou la décrivent en utilisant la même terminologie;

b) que la législation fédérale des Etats-Unis exige ou non que soient présents des éléments tels que des transports entre Etats, l'utilisation de services postaux ou d'autres services intervenant dans le commerce entre Etats ou avec l'étranger, ces éléments servant uniquement à établir la compétence d'un tribunal fédéral des Etats-Unis, et

c) dans les affaires pénales liées à la fiscalité, aux droits de douane, au contrôle des changes et au contrôle de l'importation ou de l'exportation de certains produits, que le droit de l'Etat requérant et celui de l'Etat requis prévoient ou non les mêmes types de taxes, droits de douane, contrôle des changes ou contrôle de l'importation ou de l'exportation des mêmes types de produits.

4. Si l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition est accordée sous réserve des autres conditions applicables à cet effet, si le droit de l'Etat requis prévoit des sanctions pour des faits commis hors de son territoire dans des circonstances analogues. Si le droit de l'Etat requis ne prévoit pas de sanctions pour des faits commis hors de son territoire dans des circonstances analogues, le pouvoir exécutif de cet Etat peut, à sa discrétion, accorder l'extradition pour autant que toutes les autres conditions pour l'extradition soient réunies.

Article 5

Transmission et authentification des documents

1. Les demandes d'extradition et les pièces justificatives sont transmises par la voie diplomatique, y compris selon les modalités visées à l'article 7.

2. Les documents accompagnés du certificat ou revêtus du cachet du ministère de la justice ou du ministère ou département de l'Etat requérant chargé des affaires étrangères sont recevables dans les procédures d'extradition de l'Etat requis sans autre certification, authentification ou autre forme de légalisation.

Article 6

Transmission des demandes d'arrestation provisoire

Outre la voie diplomatique, les demandes d'arrestation provisoire peuvent également être transmises directement du ministère de la justice de l'Etat requérant au Ministère de la justice de l'Etat requis. Il est également possible de transmettre une telle demande en utilisant les services de l'Organisation internationale de Police criminelle (Interpol).

Artikel 7

Toezending van stukken na voorlopige aanhouding

1. Indien de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht, door de aangezochte staat voorlopig is aangehouden, kan de verzoekende staat voldoen aan de verplichting om zijn uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan langs diplomatieke weg overeenkomstig artikel 5, lid 1, toe te zenden door in de verzoekende staat het verzoek en de stukken over te leggen aan de ambassade van de aangezochte staat. In dat geval wordt met het oog op de termijn die uit hoofde van het toepasselijke uitleveringsverdrag in acht moet worden genomen om de persoon in hechtenis te kunnen houden, de datum van ontvangst van het verzoek door de ambassade beschouwd als de datum van ontvangst ervan door de aangezochte staat.

2. Indien een lidstaat op de datum van ondertekening van deze overeenkomst, ten gevolge van vaste jurisprudentie van zijn op die datum toepasselijke interne rechtssysteem, de in lid 1 bedoelde maatregelen niet kan nemen, is dit artikel niet op hem van toepassing zolang die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika niet in een diplomatieke-notawisseling anderszins overeenkomen.

Artikel 8

Aanvullende informatie

1. Indien de aangezochte staat van oordeel is dat de gegevens die tot staving van het verzoek tot uitlevering zijn verstrekt, ontoereikend zijn om aan de voorwaarden van het toepasselijke uitleveringsverdrag te voldoen, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat hij binnen een redelijke, door hem aan te geven termijn aanvullende inlichtingen verstrekt.

2. Dergelijke aanvullende inlichtingen kunnen rechtstreeks worden gevraagd en uitgewisseld tussen de Ministeries van Justitie van de betrokken staten.

Artikel 9

Tijdelijke overlevering

1. Indien een verzoek tot uitlevering wordt ingewilligd ten aanzien van een persoon die in de aangezochte staat wordt vervolgd of een straf ondergaat, kan de aangezochte staat de opgeëiste persoon met het oog op vervolging tijdelijk aan de verzoekende staat overleveren.

2. De aldus overgeleverde persoon wordt in de verzoekende staat in hechtenis gehouden en wordt bij het afsluiten van de gerechtelijke behandeling van zijn zaak teruggezonden naar de aangezochte staat overeenkomstig in onderling overleg tussen de verzoekende en de aangezochte staat vast te stellen voorwaarden. De tijd die op het grondgebied van de verzoekende staat in hechtenis is doorgebracht in afwachting van vervolging in de verzoekende staat kan in mindering worden gebracht op de straf die nog moet worden ondergaan in de aangezochte staat.

Artikel 10

Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

1. Indien de aangezochte staat van de verzoekende staat en van een andere staat of andere staten een verzoek tot uitlevering van dezelfde persoon ontvangt, hetzij voor hetzelfde feit hetzij voor andere feiten, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat of en aan welke staat betrokkene wordt overgeleverd.

2. Indien een aangezochte lidstaat voor dezelfde persoon een verzoek tot uitlevering van de Verenigde Staten van Amerika en een verzoek tot overlevering krachtens het Europees aanhoudingsbevel ontvangt, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte lidstaat of en aan welke staat betrokkene wordt overgeleverd. Hiertoe is de bevoegde autoriteit de uitvoerende autoriteit van de aangezochte lidstaat indien krachtens het tussen de lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika geldende bilateraal uitleveringsverdrag besluiten over samenlopende verzoeken door die autoriteit worden genomen; indien het bilateraal uitleveringsverdrag dat niet bepaalt, wordt de bevoegde autoriteit door de betrokken lidstaat aangewezen krachtens artikel 19.

3. Bij zijn beslissing krachtens de leden 1 en 2 houdt de aangezochte staat rekening met alle relevante factoren waaronder, zij het niet uitsluitend, de factoren die reeds in het toepasselijke uitleveringsverdrag zijn gespecificeerd, en, bij ontstentenis van dergelijke gespecificeerde factoren, met :

- a) de vraag of de verzoeken krachtens een verdrag zijn gedaan;
- b) de plaats waar elk van de strafbare feiten is begaan;
- c) de onderscheiden belangen van de verzoekende staten;
- d) de ernst van de strafbare feiten;
- e) de nationaliteit van het slachtoffer;

Article 7

Transmission de documents à la suite d'une arrestation provisoire

1. Si la personne dont l'extradition est demandée est maintenue en détention provisoire par l'Etat requis, l'Etat requérant peut s'acquitter de son obligation de transmettre sa demande d'extradition et les pièces justificatives par la voie diplomatique conformément à l'article 5, paragraphe 1er, en présentant cette demande et ces pièces à l'ambassade de l'Etat requis établie dans l'Etat requérant. Dans ce cas, la date de réception de cette demande par l'ambassade est considérée comme étant la date de réception par l'Etat requis aux fins de l'application du délai devant être respecté en vertu du traité d'extradition en vigueur afin que la personne puisse être maintenue en détention.

2. Si, à la date de la signature du présent accord, un Etat membre ne peut, en raison de la jurisprudence constante de son système juridique applicable à cette date, appliquer les mesures visées au paragraphe 1er, le présent article ne lui est pas applicable jusqu'au moment où cet Etat membre et les Etats-Unis d'Amérique en décident autrement au moyen de l'échange d'une note diplomatique.

Article 8

Complément d'informations

1. L'Etat requis peut demander à l'Etat requérant de fournir des informations complémentaires dans un délai raisonnable, qu'il précise, s'il juge que les informations communiquées à l'appui de la demande d'extradition pour se conformer aux obligations prévues par le traité d'extradition en vigueur sont insuffisantes.

2. Ce complément d'informations peut être demandé ou fourni directement par les Ministères de la justice des Etats concernés.

Article 9

Remise temporaire

1. En cas d'acceptation d'une demande d'extradition concernant une personne faisant l'objet de poursuites ou purgeant une peine dans l'Etat requis, ce dernier peut remettre temporairement cette personne recherchée à l'Etat requérant aux fins de poursuites.

2. La personne ainsi remise est maintenue en détention dans l'Etat requérant et est rendue à l'Etat requis au terme des poursuites engagées contre elle, conformément aux conditions à arrêter d'un commun accord par l'Etat requérant et par l'Etat requis. Le temps passé en détention sur le territoire de l'Etat requérant dans l'attente des poursuites qui y sont menées peut être déduit de la durée de la peine restant à purger dans l'Etat requis.

Article 10

Demandes d'extradition ou de remise présentées par plusieurs Etats

1. Si l'Etat requis reçoit, pour la même personne, des demandes d'extradition émanant de l'Etat requérant et d'un ou plusieurs autres Etats, que ce soit pour la même infraction ou pour des infractions différentes, le pouvoir exécutif de l'Etat requis détermine à quel Etat la personne sera remise, le cas échéant.

2. Si un Etat membre requis reçoit une demande d'extradition des Etats-Unis d'Amérique et une demande de remise au titre d'un mandat d'arrêt européen pour la même personne, que ce soit pour la même infraction ou pour des infractions différentes, l'autorité compétente de l'Etat membre requis détermine à quel Etat la personne sera remise, le cas échéant. A cette fin, l'autorité compétente est le pouvoir exécutif de l'Etat membre requis si, aux termes du traité d'extradition bilatéral en vigueur entre les Etats-Unis d'Amérique et l'Etat membre, les décisions sur des demandes concurrentes sont prises par cette autorité; si le traité d'extradition bilatéral ne le prévoit pas, l'autorité compétente est désignée par l'Etat membre en vertu de l'article 19.

3. Pour former sa décision en vertu des paragraphes 1er et 2, l'Etat requis prend en compte l'ensemble des éléments pertinents, y compris, mais pas seulement, ceux qui sont déjà énoncés dans le traité d'extradition en vigueur et, s'ils n'y figurent pas déjà, les éléments suivants :

- a) le fait que les demandes aient été ou non présentées en vertu d'un traité;
- b) l'endroit où chacune des infractions a été commise;
- c) les intérêts de chacun des Etats requérants;
- d) la gravité des infractions;
- e) la nationalité de la victime;

f) de mogelijkheid van latere uitlevering tussen de verzoekende staten; en

g) de volgorde waarin de verzoeken van de verzoekende staten zijn ontvangen.

Artikel 11

Verkorte uitleveringsprocedures

Indien de gezochte persoon ermee instemt dat hij wordt overgeleverd aan de verzoekende staat, kan de aangezochte staat, in overeenstemming met de beginselen en procedures van zijn rechtssysteem, de betrokkene zonder verdere procedures zo snel mogelijk overleveren. De instemming van de gezochte persoon kan afstand van bescherming door het specialiteitsbeginsel inhouden.

Artikel 12

Doortocht

1. Een lidstaat kan toestemming geven tot vervoer over zijn grondgebied van een door een derde staat aan de Verenigde Staten van Amerika of van een door de Verenigde Staten van Amerika aan een derde staat overgeleverde persoon. De Verenigde Staten van Amerika kunnen toestemming geven tot vervoer over hun grondgebied van een door een derde staat aan een lidstaat of van een door een lidstaat aan een derde staat overgeleverde persoon.

2. Een verzoek tot doortocht wordt langs diplomatieke weg of rechtstreeks tussen het « Department of Justice » van de Verenigde Staten van Amerika en het ministerie van Justitie van de betrokken lidstaat gedaan. Voor de toezending van zodanig verzoek kan ook gebruik worden gemaakt van de diensten van Interpol. Het verzoek bevat een beschrijving van de te vervoeren persoon en een korte feitelijke uiteenzetting van de zaak. Een persoon in doortocht wordt tijdens de doortocht in hechtenis gehouden.

3. Toestemming is niet vereist wanneer de betrokkene door de lucht wordt vervoerd en geen tussenlanding is voorzien op het grondgebied van de staat van doortocht. Wanneer een onvoorziene tussenlanding plaatsvindt, kan de staat waar dit gebeurt een verzoek tot doortocht overeenkomstig het bepaalde onder lid 2 verlangen. Alle nodige maatregelen worden genomen om te voorkomen dat de vervoerde persoon zich onttrekt aan de doorvoer voordat deze wordt uitgevoerd, mits het verzoek tot doortocht binnen een termijn van 96 uren na de onvoorziene tussenlanding wordt ontvangen.

Artikel 13

Doodstraf

Wanneer op een strafbaar feit waarvoor uitlevering wordt gevraagd naar het recht van de verzoekende staat doch niet naar het recht van de aangezochte staat de doodstraf is gesteld, kan de aangezochte staat aan de uitlevering de voorwaarde verbinden dat de doodstraf niet aan de opgeëiste persoon wordt opgelegd of, indien de verzoekende staat om procedurele redenen niet aan deze voorwaarde kan voldoen, de voorwaarde dat de doodstraf, indien deze wordt opgelegd, niet ten uitvoer zal worden gelegd. Indien de verzoekende staat instemt met de uitlevering op de in dit artikel genoemde voorwaarden, moet hij die voorwaarden naleven. Indien de verzoekende staat de voorwaarden niet aanvaardt, kan het uitleveringsverzoek worden geweigerd.

Artikel 14

Gevoelige informatie in een verzoek

Indien de verzoekende staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van zijn uitleveringsverzoek, kan hij de aangezochte staat raadplegen om na te gaan in hoeverre de informatie door de aangezochte staat kan worden beschermd. Indien de aangezochte staat de informatie niet overeenkomstig de wensen van de verzoekende staat kan beschermen bepaalt de verzoekende staat of de informatie toch wordt overgelegd.

Artikel 15

Overleg

De overeenkomstsluitende partijen plegen voorzover nodig overleg met het oog op een optimaal gebruik van deze overeenkomst, met inbegrip van de bevordering van de oplossing van geschillen over de uitlegging of de toepassing van deze overeenkomst.

Artikel 16

Toepassing in de tijd

1. Deze overeenkomst is van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.

f) la possibilité qu'une extradition puisse être effectuée ultérieurement entre les Etats requérants, et

g) l'ordre chronologique de réception des demandes des Etats requérants.

Article 11

Procédures d'extradition simplifiées

Si la personne recherchée consent à être remise à l'Etat requérant, l'Etat requis peut, conformément aux principes et procédures prévus par son système juridique, la remettre aussi rapidement que possible sans autres formalités. Le consentement de la personne recherchée peut comprendre la renonciation à la protection offerte par la règle de spécialité.

Article 12

Transit

1. Un Etat membre peut autoriser le transport à travers son territoire d'une personne remise aux Etats-Unis d'Amérique par un Etat tiers ou par les Etats-Unis d'Amérique à un Etat tiers. Les Etats-Unis d'Amérique peuvent autoriser le transport à travers leur territoire d'une personne remise à un Etat membre par un Etat tiers ou par un Etat membre à un Etat tiers.

2. Toute demande de transit est transmise par la voie diplomatique ou directement entre le département de la justice des Etats-Unis et le ministère de la justice de l'Etat membre concerné. Elle peut également être transmise par l'intermédiaire des services d'Interpol. La demande contient une description de la personne transportée, ainsi qu'un bref exposé des éléments de l'affaire. Une personne en transit est maintenue en détention pendant la durée du transit.

3. Aucune autorisation n'est requise en cas de transport aérien ne prévoyant aucune escale sur le territoire de l'Etat de transit. En cas d'escale non prévue, l'Etat sur le territoire duquel elle se produit peut exiger la présentation d'une demande de transit conformément au paragraphe 2. Toutes les mesures nécessaires pour empêcher la personne de prendre la fuite sont prises jusqu'à ce que le transit soit effectué, pour autant que la demande de transit ait été reçue dans les 96 heures suivant l'escale non prévue.

Article 13

Peine de mort

Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est punissable de la peine de mort aux termes de la loi de l'Etat requérant et ne l'est pas aux termes de la loi de l'Etat requis, l'Etat requis peut accorder l'extradition à condition que la peine de mort ne soit pas prononcée à l'encontre de la personne recherchée ou, si, pour des raisons de procédure, cette condition ne peut être respectée par l'Etat requérant, à condition que la peine de mort, si elle est prononcée, ne soit pas exécutée. Si l'Etat requérant accepte l'extradition sous réserve des conditions énoncées dans le présent article, il respecte ces conditions. Si l'Etat requérant n'accepte pas les conditions, l'extradition peut être refusée.

Article 14

Présence d'informations sensibles dans une demande

Lorsque l'Etat requérant envisage de communiquer des informations particulièrement sensibles à l'appui de sa demande d'extradition, il peut consulter l'Etat requis afin de déterminer dans quelle mesure ces informations peuvent être protégées par ce dernier. Si l'Etat requis ne peut pas protéger les informations de la manière souhaitée par l'Etat requérant, celui-ci détermine si ces informations seront ou non néanmoins communiquées.

Article 15

Consultations

Si nécessaire, les parties contractantes se consultent pour permettre une utilisation aussi efficace que possible du présent accord, y compris pour favoriser le règlement de tout différend concernant son interprétation ou son application.

Article 16

Application dans le temps

1. Le présent accord s'applique aux infractions commises tant avant qu'après son entrée en vigueur.

2. Deze overeenkomst is van toepassing op uitleveringsverzoeken die na de inwerkingtreding ervan zijn ingediend. Niettemin zijn de artikelen 4 en 9 van toepassing op verzoeken die in de aangezochte staat op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst in behandeling zijn.

Artikel 17

Non-derogatie

1. Deze overeenkomst laat een beroep van de aangezochte staat op weigeringsgronden uit hoofde van een tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika geldend bilateraal uitleveringsverdrag onverlet in verband met een aangelegenheid die niet geregeld wordt door deze overeenkomst.

2. Wanneer grondwettelijke beginselen van de aangezochte lidstaat of voor de aangezochte lidstaat bindende onherroepelijke uitspraken deze lidstaat aan naleving van zijn verplichting tot uitlevering in de weg zouden kunnen staan en noch deze overeenkomst noch het toepasselijk uitleveringsverdrag in een oplossing voorziet, voeren de aangezochte en de verzoekende staat overleg.

Artikel 18

Toekomstige bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

Deze overeenkomst verhindert, nadat zij in werking is getreden, niet het sluiten van bilaterale overeenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika die verenigbaar zijn met de onderhavige overeenkomst.

Artikel 19

Aanwijzing en kennisgeving

De Europese Unie stelt de Verenigde Staten van Amerika in kennis van iedere aanwijzing krachtens artikel 2, lid 3, en artikel 10, lid 2, voorafgaand aan de uitwisseling van de schriftelijke instrumenten tussen de lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika zoals omschreven in artikel 3, lid 2.

Artikel 20

Territoriale toepassing

1. Deze overeenkomst is van toepassing :

- a) op de Verenigde Staten van Amerika;
- b) in betrekking tot de Europese Unie :
 - op de lidstaten;
 - op gebiedsdelen ten aanzien waarvan een lidstaat verantwoordelijk is voor de externe betrekkingen, of landen die geen lidstaat zijn en waarvoor een lidstaat andere verplichtingen heeft met betrekking tot de externe betrekkingen, indien zulks door de overeenkomstsluitende partijen onderling is overeengekomen in een diplomatieke-notawisseling, welke naar behoren is bevestigd door de betrokken lidstaat.

2. De uitbreiding tot enig gebiedsdeel of land van de toepassing van deze overeenkomst overeenkomstig lid 1, onder b), kan door elke overeenkomstsluitende partij met inachtneming van een termijn van zes maanden worden beëindigd door middel van een schriftelijke kennisgeving langs diplomatieke weg die naar behoren de betrokken lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika is bevestigd.

Artikel 21

Herziening

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen deze overeenkomst indien nodig en in elk geval uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding gezamenlijk aan een herziening te onderwerpen. Deze herziening zal in het bijzonder zien op de praktische uitvoering van de overeenkomst en kan ook aangelegenheden behelzen zoals de gevolgen van de verdere ontwikkeling van de Europese Unie met betrekking tot het voorwerp van deze overeenkomst, met inbegrip van artikel 10.

Artikel 22

Inwerkingtreding en beëindiging

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag volgende op de derde maand na de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen instrumenten hebben uitgewisseld waaruit blijkt dat zij hun daartoe strekkende interne procedures hebben voltooid. In deze instrumenten wordt tevens aangegeven dat de in artikel 3, lid 2, bedoelde procedures zijn voltooid.

2. Iedere overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst te allen tijde beëindigen door de andere partij daarvan schriftelijk in kennis te stellen. De beëindiging wordt zes maanden na de datum van kennisgeving van kracht.

2. Le présent accord s'applique aux demandes d'extradition formulées après son entrée en vigueur. Cependant, les articles 4 et 9 s'appliquent aux demandes pendantes dans un Etat requis au moment de l'entrée en vigueur de l'accord.

Article 17

Non-dérogation

1. Le présent accord est sans préjudice de la possibilité reconnue à l'Etat requis par un traité d'extradition bilatéral en vigueur entre un Etat membre et les Etats-Unis d'Amérique d'invoquer des motifs de refus se rapportant à une question non régie par le présent accord.

2. Si les principes constitutionnels de l'Etat requis ou des décisions judiciaires définitives ayant un caractère contraignant sont de nature à faire obstacle à l'exécution de son obligation d'extradition et que ni le présent accord ni le traité bilatéral applicable ne permettent de résoudre la question, l'Etat requis et l'Etat requérant procèdent à des consultations.

Article 18

Futurs traités bilatéraux d'extradition conclus avec les Etats membres

Le présent accord n'empêche pas la conclusion, après son entrée en vigueur, d'accords bilatéraux conformes au présent accord entre un Etat membre et les Etats-Unis d'Amérique.

Article 19

Désignations et notifications

L'Union européenne notifie aux Etats-Unis toute désignation effectuée en application de l'article 2, paragraphe 3, et de l'article 10, paragraphe 2, avant l'échange d'instruments écrits entre les Etats-Unis et les Etats membres visé à l'article 3, paragraphe 2.

Article 20

Application territoriale

1. Le présent accord s'applique :

- a) aux Etats-Unis d'Amérique;
- b) en ce qui concerne l'Union européenne :
 - aux Etats membres,
 - aux territoires dont un Etat membre assure les relations extérieures, ou aux pays qui ne sont pas des Etats membres, à l'égard desquels un Etat membre a d'autres devoirs dans le domaine des relations extérieures, lorsque cela a été convenu par l'échange d'une note diplomatique entre les parties contractantes dûment confirmée par l'Etat membre concerné.

2. Une partie contractante peut mettre fin à l'application du présent accord à un territoire ou un pays faisant l'objet de l'extension prévue au paragraphe 1er, point b) moyennant un préavis écrit de six mois donné à l'autre partie contractante par la voie diplomatique, lorsque cela est dûment confirmé entre l'Etat membre concerné et les Etats-Unis.

Article 21

Réexamen

Les parties contractantes conviennent de procéder à un réexamen commun du présent accord, si nécessaire, et, en tout état de cause, au plus tard cinq ans après son entrée en vigueur. Ce réexamen porte notamment sur la mise en œuvre concrète de l'accord et peut également avoir trait à des questions telles que les conséquences du développement de l'Union européenne en ce qui concerne l'objet du présent accord, y compris l'article 10.

Article 22

Entrée en vigueur et dénonciation

1. Le présent accord entre en vigueur le premier jour qui suit le troisième mois après la date à laquelle les parties contractantes ont échangé les instruments indiquant qu'elles ont mené à bien leurs procédures internes à cet effet. Ces instruments précisent également que les actes visés à l'article 3, paragraphe 2, ont été accomplis.

2. Chacune des parties contractantes peut à tout moment mettre fin au présent accord en informant l'autre partie par écrit. Cette dénonciation prend effet six mois après la date de sa notification.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Washington D.C., de vijftiendagste juni tweeduizenden drie in twee exemplaren in de Deense, Duitse, Engelse, Finse, Franse, Griekse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Spaanse en Zweedse taal, zijnde de teksten in ieder van deze talen gelijkelijk authentiek.

Toelichting bij de overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

Deze nota geeft uitleg over afspraken tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de toepassing van een aantal bepalingen van de overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika (hierna « de overeenkomst » genoemd).

Bij artikel 10

Artikel 10 brengt geen wijziging in de verplichtingen van de staten die partij zijn bij het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof, noch in de rechten van de Verenigde Staten van Amerika als niet-partij met betrekking tot het Internationaal Strafhof.

Bij artikel 18

In artikel 18 is bepaald dat de overeenkomst geen beletsel vormt voor de sluiting, na inwerkingtreding, van bilaterale Uitleveringsovereenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika indien deze verenigbaar zijn met de overeenkomst.

Mochten op basis van de overeenkomst genomen maatregelen voor een of meer lidstaten en of de Verenigde Staten van Amerika praktische problemen opleveren, dan dienen die problemen indien mogelijk in de eerste plaats te worden opgelost door middel van overleg tussen de lidstaten of de betrokken lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika, of, in voorkomend geval, via de in deze overeenkomst vermelde overlegprocedures. Indien dergelijke praktische problemen niet via overleg alleen kunnen worden opgelost, dan past het binnen de overeenkomst dat toekomstige bilaterale overeenkomsten tussen de lidstaat of lidstaten en de Verenigde Staten van Amerika een bruikbaar alternatief mechanisme aanreiken ten behoeve van de doelstellingen van de bepaling in kwestie waaruit de problemen zijn voortgekomen.

Instrument als bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, gedaan op 25 juni 2003, met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 27 april 1987

1. Zoals omschreven in artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 25 juni 2003 (hierna « de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS »), bevestigen de Regeringen van het Koninkrijk België en van de Verenigde Staten van Amerika dat, in overeenstemming met de bepalingen van dit instrument, de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS wordt toegepast met betrekking tot de bilaterale Overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 27 april 1987 (hierna « de Overeenkomst van 1987 inzake uitlevering tussen België en de VS »), onder de volgende voorwaarden :

a) Artikel 5 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in de artikelen 7, lid 1, en 8 van de bijlage bij dit instrument, regelt de wijze van toezending en de voorwaarden voor certificering, waarmede of legalisering van het uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan;

b) Artikel 7, lid 1, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 7, lid 5, van de bijlage bij dit instrument, voorziet in een alternatieve wijze van toezending van het uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan na voorlopige aanhouding;

c) Artikel 8 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 7bis van de bijlage bij dit instrument, regelt het te gebruiken kanaal voor het overleggen van aanvullende informatie;

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

Fait à Washington D.C., le vingt-cinq juin deux mille trois en double exemplaire en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chacun de ces textes faisant également foi.

Note explicative relative à l'accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition

La présente note explicative précise l'interprétation convenue entre les parties contractantes concernant l'application de certaines dispositions de l'accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition (ci-après dénommé « l'accord »).

Concernant l'article 10

L'article 10 n'entend affecter ni les obligations des Etats parties au statut de Rome de la Cour pénale internationale, ni les droits des Etats-Unis d'Amérique en tant que non-partie en ce qui concerne la Cour pénale internationale.

Concernant l'article 18

L'article 18 prévoit que l'accord n'empêche pas la conclusion, après son entrée en vigueur, d'accords bilatéraux en matière d'extradition entre un Etat membre et les Etats-Unis d'Amérique, qui soient conformes à l'accord.

Si une mesure prévue par l'accord devait créer une difficulté de nature opérationnelle pour un ou plusieurs Etats membres ou pour les Etats-Unis d'Amérique, cette difficulté devrait d'abord être réglée, si possible, par le biais de consultations entre l'Etat membre ou les Etats membres concernés et les Etats-Unis d'Amérique ou, le cas échéant, selon les procédures de consultation définies dans l'accord. Si les consultations ne permettaient pas à elles seules de résoudre cette difficulté opérationnelle, il serait conforme à l'accord que les accords bilatéraux qui seraient conclus par la suite entre l'Etat membre ou les Etats membres et les Etats-Unis d'Amérique prévoient un autre mécanisme, applicable sur le plan opérationnel, qui permette d'atteindre les objectifs visés par la disposition au sujet de laquelle la difficulté est apparue.

Instrument visé par l'article 3, 2., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, fait le 25 juin 2003, concernant l'application de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique, signée le 27 avril 1987

1. Conformément à l'article 3, 2., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, signé le 25 juin 2003 (ci-après « l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition »), les Gouvernements du Royaume de Belgique et des Etats-Unis d'Amérique reconnaissent, aux termes des dispositions du présent Instrument, que l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis en matière d'extradition est d'application vis-à-vis de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique, signée le 27 avril 1987 (ci-après « la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique de 1987 ») selon les termes suivants :

a) L'article 5 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé aux articles 7, 1., et 8 de l'Annexe au présent Instrument règle les modalités de transmission ainsi que les conditions de certification, d'authentification ou de légalisation de la demande d'extradition et des documents à l'appui de celle-ci;

b) L'article 7, 1., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 7, 5., de l'Annexe au présent Instrument offre un mode alternatif de transmission de la demande d'extradition et des documents à l'appui de celle-ci à la suite d'une arrestation provisoire;

c) L'article 8 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 7bis de l'annexe au présent Instrument détermine le canal à utiliser en vue de soumettre des informations supplémentaires;

d) Artikel 10 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 13 van de bijlage bij dit instrument, regelt de beslissingen op de samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering van dezelfde persoon;

e) Artikel 13 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 6, lid 1, van de bijlage bij dit instrument, regelt de uitlevering met betrekking tot een strafbaar feit waarop in de verzoekende Staat de doodstraf is gesteld; en

f) Artikel 14 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 8bis van de bijlage bij dit instrument, voorziet in overleg indien de verzoekende Staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van een uitleveringsverzoek.

2. De bijlage bevat de geïntegreerde tekst van de bepalingen van de Overeenkomst van 1987 inzake uitlevering tussen België en de VS en van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, die van kracht worden op het tijdstip van inwerkingtreding van dit instrument.

3. In overeenstemming met artikel 16 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS is dit instrument van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.

4. Dit instrument is niet van toepassing op verzoeken die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ingediend.

5. a) Dit instrument vereist de voltooiing door het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika van hun respectieve interne procedures die gelden voor de inwerkingtreding. Vervolgens wisselen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika akten uit waaruit blijkt dat deze procedures zijn voltooid. Dit instrument treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS.

b) In geval van beëindiging van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS wordt dit instrument beëindigd en wordt de Overeenkomst van 1987 inzake uitlevering tussen België en de VS toegepast. De Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika kunnen evenwel overeenkomen enkele of alle bepalingen van dit instrument te blijven toepassen.

Ten blijke waarvan, de ondergetekenden, naar behoren gemachtigd door hun respectieve Regeringen, dit instrument hebben ondertekend.

Gedaan te Brussel, in drievoud, op 16 december 2004, in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek.

Bijlage

Overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika

Artikel 1

Verplichting tot uitlevering

De overeenkomstsluitende Staten verbinden er zich toe om, volgens de bepalingen van deze Overeenkomst, aan elkaar personen uit te leveren die vervolgd worden, schuldig verklaard of veroordeeld zijn wegens een voor uitlevering vatbaar feit dat is gepleegd binnen de jurisdictie van een van de overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Misdrijven die aanleiding geven tot uitlevering

1. Geeft aanleiding tot uitlevering, elk misdrijf dat, volgens de wetgeving van de twee overeenkomstsluitende Staten, bestraft wordt met een vrijheidsstraf waarvan de maximumduur groter is dan één jaar of met een strengere straf.

2. Wanneer de uitlevering wordt gevraagd voor de tenuitvoerlegging van een uitgesproken straf, moet deze een vrijheidsberovende straf van ten minste één jaar of een strengere straf zijn.

3. Geven eveneens aanleiding tot uitlevering :

a) de poging om een van de in paragraaf 1 bedoelde misdrijven te plegen of de deelneming als mededader of medeplichtige van een persoon die een dergelijk misdrijf pleegt of poogt te plegen; of

d) L'article 10 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 13 de l'annexe au présent Instrument traite de la décision relative aux demandes émanant de plusieurs Etats en vue de l'extradition ou de la remise de la même personne;

e) L'article 13 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 6, 1., de l'annexe au présent Instrument règle l'extradition lorsque l'infraction est punissable de la peine de mort dans l'Etat requérant; et

f) L'article 14 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 8bis de l'annexe au présent Instrument règle les consultations lorsque l'Etat requérant envisage la soumission d'informations particulièrement sensibles à l'appui d'une demande d'extradition.

2. L'Annexe contient le texte intégré des dispositions de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique de 1987 et de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition qui seront d'application lors de l'entrée en vigueur du présent Instrument.

3. Conformément à l'article 16 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, le présent Instrument s'applique aux infractions commises avant et après son entrée en vigueur.

4. Le présent Instrument ne s'applique pas aux demandes formulées avant son entrée en vigueur.

5. a) Le présent Instrument est soumis à l'accomplissement par les Etats-Unis d'Amérique et par le Royaume de Belgique de leurs procédures internes applicables respectives en vue de son entrée en vigueur. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique et le Gouvernement du Royaume de Belgique échangent à cet égard des instruments indiquant l'accomplissement de ces mesures. Le présent Instrument entre en vigueur à la date de l'entrée en vigueur de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition.

b) La dénonciation de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition entraîne la dénonciation du présent Instrument et l'application de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique de 1987. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique et le Gouvernement du Royaume de Belgique peuvent néanmoins décider de continuer à appliquer, en tout ou partie, les dispositions du présent Instrument.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leur Gouvernement respectif, ont signé le présent Instrument.

FAIT à Bruxelles, en triple exemplaire, le 16 décembre 2004, en langues anglaise, française et néerlandaise, les trois textes faisant également foi.

Annexe

Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique

Article 1er

Obligation d'extrader

Les Etats contractants s'engagent à se livrer réciproquement conformément aux dispositions de la présente Convention, les individus qui sont poursuivis, déclarés coupables ou condamnés du chef de l'une des infractions donnant lieu à extradition commises dans la juridiction de l'un des Etats contractants.

Article 2

Infractions donnant lieu à extradition

1. Donne lieu à extradition toute infraction qui, aux termes de la législation de chacun des Etats contractants, est punie d'une peine privative de liberté dont la durée maximum dépasse un an ou d'une peine plus sévère.

2. Lorsque l'extradition est demandée pour l'exécution d'une peine prononcée, celle-ci doit être une peine privative de liberté d'au moins un an ou une peine plus sévère.

3. Donnent également lieu à extradition :

a) la tentative de commettre une des infractions mentionnées au paragraphe 1er ou la participation en tant que co-auteur ou complice d'un individu qui commet ou tente de commettre une telle infraction; ou

b) een vereniging van boosdoeners met het oogmerk om een van de in paragraaf 1 bedoelde misdrijven te plegen, zoals bepaald door de Belgische wet of een « conspiracy » met het doel een van die misdrijven te plegen, zoals bepaald in het in de Verenigde Staten geldend recht.

4. Om te bepalen of een misdrijf aanleiding geeft tot uitlevering :

a) houden de overeenkomstsluitende Staten alleen rekening met de constitutieve bestanddelen van het misdrijf dat strafbaar is volgens de wetgeving van de twee Staten; en

b) beschouwen zij niet als een constitutief bestanddeel van een misdrijf strafbaar in de Verenigde Staten, een bestanddeel zoals het vervoer tussen de Staten van de Unie, het gebruik van de post of van elk ander middel dat invloed uitoefent op de handel tussen de Staten van de Unie of de buitenlandse handel, dergelijke bestanddelen dienend tot het vaststellen van de bevoegdheid van een federale rechtbank van de Verenigde Staten van Amerika;

c) houden zij er geen rekening mee dat de respectievelijke wetgevingen het misdrijf niet in dezelfde categorie misdrijven onderbrengen of het misdrijf al of niet met dezelfde terminologie omschrijven.

5. Indien de uitlevering werd toegestaan voor een misdrijf dat aanleiding geeft tot uitlevering of voor de tenuitvoerlegging van een straf, wordt zij eveneens toegestaan :

a) voor ieder ander misdrijf waarvan melding is gemaakt in het verzoek, zelfs indien dit misdrijf strafbaar is met een straf van minder dan een jaar gevangenisstraf;

b) voor de tenuitvoerlegging van iedere andere in het verzoek tot uitlevering vermelde straf, met inbegrip van een geldboete, zelfs indien de strafmaat niet beantwoordt aan de in paragraaf 2 gestelde minimale voorwaarden; op voorwaarde dat aan alle andere voorwaarden voor de uitlevering is voldaan.

6. De uitlevering zal niet worden toegestaan wanneer de verjaring van de strafvordering of van de straf bereikt is overeenkomstig de wet van de aangezochte Staat. Er wordt evenwel in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de stuitings- en schorsingsdaden van de verjaring in de verzoekende Staat.

Artikel 3 Nationaliteit

1. De overeenkomstsluitende Staten zijn er niet toe gehouden hun eigen onderdanen uit te leveren; de Regering van de Verenigde Staten van Amerika kan haar eigen onderdanen evenwel uitleveren indien zij, gebruik makend van haar discretionaire macht, zulks passend acht.

2. Indien de uitlevering uitsluitend wordt geweigerd op grond van de nationaliteit van de gezochte persoon, zal de aangezochte Staat, op verzoek van de verzoekende Staat, de zaak voorleggen aan zijn bevoegde autoriteiten met het oog op het instellen van de strafvordering.

Artikel 4

Politieke en militaire misdrijven

1. De uitlevering wordt niet toegestaan wanneer het misdrijf waarvoor de uitlevering wordt gevraagd een politiek misdrijf is.

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst worden de hiernavolgende misdrijven niet als politieke misdrijven beschouwd :

a) doodslag of een andere criminele daad gericht tegen het Staatshoofd van een van de overeenkomstsluitende Staten of tegen een familielid van het Staatshoofd;

b) de poging om een van de voornoemde misdrijven te plegen of de deelneming als mededader of medeplichtige van een persoon die een dergelijk misdrijf pleegt of poogt te plegen;

c) een vereniging van boosdoeners met het oogmerk om een der voormelde misdrijven te plegen, zoals bepaald door de Belgische wet of een « conspiracy » met het doel een van die misdrijven te plegen, zoals bepaald in het in de Verenigde Staten geldend recht.

3. Ongeacht het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, wordt de uitlevering niet toegestaan indien de Regering van de aangezochte Staat van oordeel is dat aan het verzoek politieke redenen ten grondslag liggen.

4. De Regering van de aangezochte Staat kan de uitlevering weigeren voor overtredingen van de militaire wetten die geen misdrijven naar de gewone strafwetten zijn.

5. In geval van conflict tussen de bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 4 van dit artikel en de artikelen 2 en 3 van de aanvullende overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de

b) une association de malfaiteurs formée dans le but de commettre une des infractions mentionnées au paragraphe 1er, telle qu'elle est prévue par la loi belge, ou une « conspiracy », dans le but de commettre l'une de ces infractions, telle qu'elle est prévue par le droit en vigueur aux Etats-Unis.

4) Pour déterminer si une infraction donne lieu à extradition, les Etats contractants :

a) prendront uniquement en considération les éléments constitutifs de l'infraction punissable aux termes de la législation des deux Etats; et

b) ne considéreront pas comme un élément constitutif d'une infraction punissable aux Etats-Unis un élément tel que le transport entre Etats de l'Union ou l'utilisation des postes ou de tout autre moyen ayant une influence sur le commerce entre Etats de l'Union ou sur le commerce extérieur, de tels éléments étant destinés à établir la compétence d'un tribunal fédéral des Etats-Unis d'Amérique;

c) ne tiendront pas compte du fait que les législations respectives ne classent pas l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou qualifient ou non l'infraction par la même terminologie.

5. Si l'extradition a été accordée pour une infraction qui donne lieu à extradition ou pour l'exécution d'une peine, elle sera également accordée :

a) pour toute autre infraction mentionnée dans la demande même si cette dernière infraction est punissable d'une peine de moins d'un an d'emprisonnement;

b) pour l'exécution de toute autre peine, y compris une amende, mentionnée dans la demande d'extradition, même si le taux de la peine ne remplit pas les conditions minimales prévues au paragraphe 2, pourvu que toutes les autres conditions requises pour l'extradition soient remplies.

6. L'extradition ne sera pas accordée si la prescription de l'action publique ou de la peine est acquise d'après la loi de l'Etat requis. Toutefois, les actes interruptifs et suspensifs de la prescription intervenus dans l'Etat requérant sont pris en considération dans toute la mesure du possible.

Article 3 Nationalité

1. Les Etats contractants ne sont pas tenus d'extrader leurs nationaux; toutefois, le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique peut extrader ses nationaux si, faisant usage de son pouvoir discrétionnaire, il le juge approprié.

2. Si l'extradition est refusée uniquement sur base de la nationalité de la personne recherchée, l'Etat requis soumettra, à la demande de l'Etat requérant, l'affaire à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale.

Article 4

Infractions politiques et militaires

1. L'extradition n'est pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée est une infraction politique.

2. Aux fins de la présente Convention, les infractions mentionnées ci-après ne sont pas considérées comme des infractions politiques :

a) un meurtre ou un autre acte criminel dirigé contre la personne d'un Chef d'Etat de l'un des Etats contractants ou contre la personne d'un membre de la famille du Chef d'Etat;

b) la tentative de commettre l'une des infractions mentionnées ci-dessus ou la participation en tant que co-auteur ou complice d'une personne qui commet ou tente de commettre une telle infraction;

c) une association de malfaiteurs formée dans le but de commettre une des infractions mentionnées ci-dessus, telle qu'elle est prévue par la loi belge ou une « conspiracy » dans le but de commettre l'une de ces infractions, telle qu'elle est prévue par le droit en vigueur aux Etats-Unis.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 de cet article, l'extradition ne sera pas accordée si le Gouvernement de l'Etat requis considère que la demande est motivée par des considérations politiques

4. Le Gouvernement requis peut refuser l'extradition pour des infractions aux lois militaires qui ne sont pas des infractions d'après la loi pénale ordinaire.

5. En cas de conflit entre les dispositions des paragraphes 1er à 4 du présent article et les articles 2 et 3 de la Convention additionnelle en matière d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis

Verenigde Staten van Amerika ter bevordering van de bestrijding van het terrorisme, getekend te Washington op 17 maart 1987, worden deze laatste artikels toegepast, zodra deze Overeenkomst in werking zal zijn getreden.

Artikel 5

Voorafgaandelijke vervolgingen

1. De uitlevering wordt niet toegestaan indien de opgeëiste persoon voor het misdrijf waarvoor de uitlevering wordt gevraagd in de aangezochte Staat schuldig werd verklaard, veroordeeld of vrijgesproken werd.

2. De beslissing van de autoriteiten van de aangezochte Staat, hetzij om de opgeëiste persoon niet te vervolgen wegens de feiten waarvoor de uitlevering is gevraagd, hetzij om elke strafrechterlijke procedure te beëindigen die wegens deze feiten tegen de gezochte persoon werd ingesteld, sluit de mogelijkheid niet uit die persoon alsnog uit te leveren.

Artikel 6

Humanitaire clausules

1. Wanneer op een strafbaar feit waarvoor uitlevering wordt gevraagd naar het recht van de verzoekende staat doch niet naar het recht van de aangezochte staat de doodstraf is gesteld, kan de aangezochte staat aan de uitlevering de voorwaarde verbinden dat de doodstraf niet aan de opgeëiste persoon wordt opgelegd of, indien de verzoekende staat om procedurele redenen niet aan deze voorwaarde kan voldoen, de voorwaarde dat de doodstraf, indien deze wordt opgelegd, niet ten uitvoer zal worden gelegd. Indien de verzoekende staat instemt met de uitlevering op de in dit artikel genoemde voorwaarden, moet hij die voorwaarden naleven. Indien de verzoekende staat de voorwaarden niet aanvaardt, kan het uitleveringsverzoek worden geweigerd.

2. Ongeacht het bepaalde in deze Overeenkomst, staat het de Regering van de aangezochte Staat vrij de uitlevering niet toe te staan om humanitaire redenen als bedoeld in haar nationaal recht.

Artikel 7

Uitleveringsprocedure en vereiste stukken

1. Verzoeken tot uitlevering en stukken tot staving daarvan worden langs diplomatieke weg toegezonden, daaronder begrepen toezending zoals voorzien in lid 5 van dit artikel.

2. Elk verzoek gaat vergezeld van :

a) de stukken, verklaringen of andere inlichtingen waarin de identiteit, de nationaliteit en de vermoedelijke verblijfplaats van de opgeëiste persoon omschreven zijn;

b) een beschrijving van de feitelijke gegevens van het misdrijf en van een overzicht van de terzake gevoerde rechtspleging;

c) de wettekst houdende de essentiële bestanddelen van het misdrijf waarvoor de uitlevering wordt gevraagd;

d) de wettekst houdende vaststelling van de straf voor het misdrijf;

e) de wettekst of de omschrijving van de wetbepalingen betreffende elke termijn van toepassing op de verjaring van de strafvordering of van de straf;

f) de stukken, verklaringen of andere inlichtingen bedoeld, naar gelang het geval, in de paragrafen 3 en 4 van dit artikel.

3. Een verzoek tot uitlevering van een persoon wiens uitlevering wordt gevraagd wegens vervolging gaat ook vergezeld van :

a) een afschrift van het bevel tot aanhouding of tot gevangenneming afgegeven door een rechter of door een andere bevoegde autoriteit;

b) een afschrift van de akte van inbeschuldigingstelling of, bij gebrek daarvan, een verslag van de autoriteit die vervolging instelt over de feiten waarvoor de uitlevering wordt gevraagd;

c) alle inlichtingen die rechtsvervolging tegen die persoon zouden rechtvaardigen indien het misdrijf in de aangezochte Staat zou zijn gepleegd.

4. Een verzoek tot uitlevering van een persoon die schuldig is verklaard aan het misdrijf waarvoor de uitlevering is gevraagd, gaat ook vergezeld van :

a) een afschrift van het vonnis of, indien een dergelijk afschrift niet kan worden overgezonden, een verklaring van een rechterlijke autoriteit waaruit blijkt dat die persoon schuldig is verklaard;

b) inlichtingen waaruit blijkt dat de opgeëiste persoon de persoon is waarop de beslissing van toepassing is;

c) indien de persoon veroordeeld werd tot een straf, een afschrift van de veroordelingsbeslissing alsmede een verklaring waaruit blijkt welk deel van de beslissing reeds ten uitvoer werd gelegd;

d'Amérique en vue de promouvoir la répression du terrorisme signée à Washington le 17 mars 1987, ces derniers articles s'appliqueront lorsque cette Convention sera entrée en vigueur

Article 5

Poursuites préalables

1. L'extradition n'est pas accordée si l'individu réclamé a été déclaré coupable condamné ou acquitté dans l'Etat requis pour l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée.

2. La décision des autorités de l'Etat requis, soit de ne pas poursuivre l'individu réclamé pour les actes pour lesquels l'extradition est demandée, soit de mettre fin à toute procédure pénale qui avait été engagée contre l'individu recherché pour ces actes n'exclut pas pour autant la possibilité de l'extrader.

Article 6

Clauses humanitaires

1. Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est punissable de la peine de mort aux termes de la loi de l'Etat requérant et ne l'est pas aux termes de la loi de l'Etat requis, l'Etat requis peut accorder l'extradition à condition que la peine de mort ne soit pas prononcée à l'encontre de la personne recherchée ou, si, pour des raisons de procédure, cette condition ne peut être respectée par l'Etat requérant, à condition que la peine de mort, si elle est prononcée, ne soit pas exécutée. Si l'Etat requérant accepte l'extradition sous réserve des conditions énoncées dans le présent article, il respecte ces conditions. Si l'Etat requérant n'accepte pas les conditions, l'extradition peut être refusée.

2. Nonobstant les dispositions de la présente Convention le Gouvernement de l'Etat requis peut ne pas accorder l'extradition pour des raisons humanitaires prévues par son droit national.

Article 7

Procédure d'extradition et documents requis

1. Les demandes d'extradition et les pièces justificatives sont transmises par la voie diplomatique, y compris la transmission telle que prévue au paragraphe 5 du présent article.

2. Chaque demande est accompagnée :

a) des documents, déclarations ou autres types d'information qui décrivent l'identité la nationalité et la localisation probable de l'individu réclamé;

b) d'une description des éléments de fait de l'infraction et d'un historique de la procédure en l'affaire;

c) du texte de la loi reprenant les éléments essentiels de l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée;

d) du texte de la loi fixant la peine pour l'infraction;

e) du texte de la loi ou d'un énoncé des dispositions légales décrivant tout délai applicable à la prescription de l'action publique ou de la peine;

f) des documents, déclarations ou autres types d'informations spécifiés aux paragraphes 3 et 4 du présent article selon le cas.

3. Une demande d'extradition d'un individu qui est réclamé aux fins de poursuites est également accompagnée :

a) d'une copie du mandat d'arrêt ou de l'ordre d'arrestation délivré par un juge ou une autre autorité compétente;

b) d'une copie de l'acte d'accusation ou à défaut d'un rapport émanant de l'autorité de poursuite décrivant les faits pour lesquels l'extradition est demandée;

c) de toute information qui justifierait une procédure contre cet individu si l'infraction avait été commise dans l'Etat requis.

4. Une demande d'extradition d'un individu qui a été déclaré coupable de l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est également accompagnée :

a) d'une copie du jugement ou si telle copie ne peut être fournie d'une déclaration d'une autorité judiciaire attestant que l'individu a été déclaré coupable;

b) de l'information établissant que l'individu réclamé est l'individu auquel s'applique la décision;

c) si l'individu a été condamné à une peine, d'une copie de la décision de condamnation et d'une déclaration spécifiant la partie de cette décision déjà exécutée;

d) indien de persoon schuldig werd bevonden, maar hem nog geen straf werd opgelegd, een verklaring waaruit blijkt dat de verzoekende Staat de bedoeling heeft hem een straf op te leggen, alsmede een afschrift van het bevel tot aanhouding;

e) indien die persoon bij verstek werd berecht, de stukken bedoeld in paragraaf 3.

5. Indien de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht, door de aangezochte staat voorlopig is aangehouden, kan de verzoekende staat voldoen aan de verplichting om zijn uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan langs diplomatieke weg overeenkomstig lid 1 van dit artikel toe te zenden, door in de verzoekende staat het verzoek en de stukken over te leggen aan de ambassade van de aangezochte staat. In dat geval wordt met het oog op de termijn die uit hoofde van deze overeenkomst moet worden genomen om de persoon in hechtenis te kunnen houden, de datum van ontvangst van het verzoek door de ambassade beschouwd als de datum van ontvangst ervan door de aangezochte staat.

Artikel 7bis

Aanvullende informatie

1. Indien de aangezochte staat van oordeel is dat de gegevens die tot staving van het verzoek tot uitlevering zijn verstrekt, ontoereikend zijn om aan de voorwaarden van deze overeenkomst te voldoen, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat hij binnen een redelijke, door hem aan te geven termijn aanvullende inlichtingen verstrekt.

2. Dergelijke aanvullende inlichtingen kunnen rechtstreeks worden gevraagd en uitgewisseld tussen het Ministerie van Justitie van België en het Departement van Justitie van de Verenigde Staten.

Artikel 8

Aanvaarding aan de stukken

Stukken die voorzien zijn van het waarmerk of het zegel van het Ministerie van Justitie of het Ministerie of Department dat verantwoordelijk is voor Buitenlandse Zaken van de verzoekende staat zijn zonder nadere certificering, waarmerking of andere vorm van legalisering toelaatbaar in uitleveringsprocedures in de aangezochte staat. Het « Ministerie van Justitie » betekent voor België, het Ministerie van Justitie van België, en voor de Verenigde Staten van Amerika, het Departement van Justitie van de Verenigde Staten.

Artikel 8bis

Gevoelige informatie in een verzoek

Indien de verzoekende staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van zijn uitleveringsverzoek, kan hij de aangezochte staat raadplegen om na te gaan in hoeverre de informatie door de aangezochte staat kan worden beschermd. Indien de aangezochte staat de informatie niet overeenkomstig de wensen van de verzoekende staat kan beschermen bepaalt de verzoekende staat of de informatie toch wordt overgelegd.

Artikel 9

Vertaling

Alle stukken die worden overgezonden door de verzoekende Staat worden vertaald in de taal of in een van de officiële talen van de aangezochte Staat.

Artikel 10

Voorlopige aanhouding

1. In geval van dringende noodzakelijkheid, kan een overeenkomstsluitende Staat, in afwachting dat het verzoek tot uitlevering is overgezonden, om de voorlopige aanhouding verzoeken van de persoon wiens uitlevering wordt gevraagd. Een verzoek tot voorlopige aanhouding wordt overgezonden hetzij langs diplomatieke weg, hetzij rechtstreeks tussen het Departement van Justitie van de Verenigde Staten en het Ministerie van Justitie van België. Ter zake kan ook gebruik worden gemaakt van de communicatiemiddelen van Interpol.

2. Dit verzoek tot voorlopige aanhouding vermeldt :

- a) het signalement van de persoon wiens uitlevering wordt gevraagd;
- b) de plaats waar die persoon zich bevindt, als die plaats gekend is;
- c) een kort overzicht van de desbetreffende feiten, indien mogelijk met inbegrip van het ogenblik en de plaats van het misdrijf;
- d) een opsomming van de geschonden wetten;
- e) een verklaring betreffende het bestaan van een bevel tot aanhouding of van een beslissing houdende vaststelling van de schuld of houdende veroordeling van de persoon;

d) si l'individu a été reconnu coupable, mais qu'aucune peine ne lui a été imposée, d'une déclaration attestant que l'Etat requérant a l'intention d'imposer une peine ainsi que d'une copie du mandat d'arrêt;

e) si l'individu a été jugé par défaut, des pièces prévues au paragraphe 3.

5. Si la personne dont l'extradition est demandée est maintenue en détention provisoire par l'Etat requis, l'Etat requérant peut s'acquitter de son obligation de transmettre sa demande d'extradition et les pièces justificatives par la voie diplomatique conformément au paragraphe 1er du présent article, en présentant cette demande et ces pièces à l'ambassade de l'Etat requis établie dans l'Etat requérant. Dans ce cas, la date de réception de cette demande par l'ambassade est considérée comme étant la date de réception par l'Etat requis aux fins de l'application du délai qui doit être respecté en vertu de l'article 10 de la présente Convention afin que la personne puisse être maintenue en détention.

Article 7bis

Complément d'informations

1. L'Etat requis peut demander à l'Etat requérant de fournir des informations complémentaires dans un délai raisonnable, qu'il précise, s'il juge que les informations communiquées à l'appui de la demande d'extradition pour se conformer aux obligations prévues par la présente Convention sont insuffisantes.

2. Ce complément d'informations peut être demandé ou fourni directement entre le Ministère de la Justice de la Belgique et le Département de la Justice des Etats-Unis.

Article 8

Acceptation des pièces

Les documents accompagnés du certificat ou revêtus du cachet du Ministère de la justice ou du Ministère ou Département de l'Etat requérant chargé des affaires étrangères sont recevables dans les procédures d'extradition de l'Etat requis sans autre certification, authentification ou autre forme de légalisation. Le « Ministère de la Justice » signifie, pour le Royaume de Belgique, le Ministère de la Justice de la Belgique, et, pour les Etats-Unis d'Amérique, le Département de la Justice des Etats-Unis.

Article 8bis

Présence d'informations sensibles dans une demande

Lorsque l'Etat requérant envisage de communiquer des informations particulièrement sensibles à l'appui de sa demande d'extradition, il peut consulter l'Etat requis afin de déterminer dans quelle mesure ces informations peuvent être protégées par ce dernier. Si l'Etat requis ne peut pas protéger les informations de la manière souhaitée par l'Etat requérant, celui-ci détermine si ces informations seront ou non néanmoins communiquées.

Article 9

Traduction

Toutes les pièces transmises par l'Etat requérant seront traduites dans la langue ou l'une des langues officielles de l'Etat requis.

Article 10

Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, un Etat contractant peut demander l'arrestation provisoire de l'individu réclamé en attendant que la demande d'extradition soit transmise. Une demande d'arrestation provisoire peut être transmise soit par la voie diplomatique, soit directement entre le Département de la Justice des Etats-Unis et le Ministère de la Justice de Belgique. Les voies de communication par Interpol peuvent être utilisées à cet effet.

2. Cette demande d'arrestation provisoire mentionne :

- a) le signalement de l'individu réclamé;
- b) l'endroit ou cet individu se trouve, si cet endroit est connu;
- c) un bref exposé des faits en l'affaire, comprenant si possible, le moment et le lieu de l'infraction;
- d) un relevé des lois violées;
- e) une déclaration sur l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'une décision établissant la culpabilité de l'individu ou le condamnant;

f) een verklaring waaruit blijkt dat het verzoek tot uitlevering van de gezochte persoon volgt.

3. De verzoekende Staat wordt onverwijld in kennis gesteld van het gevolg dat aan haar verzoek werd gegeven, alsmede van de redenen die aan de weigering ten grondslag liggen.

4. Een persoon, die, naar luid van deze Overeenkomst, het voorwerp is van een voorlopige aanhouding kan in vrijheid worden gesteld, indien de Regering van de aangezochte Staat binnen 75 dagen, te rekenen vanaf de dag van de voorlopige aanhouding, geen officieel verzoek tot uitlevering vergezeld van de stukken bedoeld in artikel 7, heeft ontvangen.

5. De invrijheidstelling van de opgeëiste persoon, overeenkomstig het bepaalde in § 4 van dit artikel, verhindert niet dat hij opnieuw wordt aangehouden, noch dat hij naderhand wordt uitgeleverd wanneer het verzoek tot uitlevering alsmede de stukken ter staving hiervan nadien toekomen.

Artikel 11

Beslissing en overlevering

1. De aangezochte Staat geeft zonder verwijl aan de verzoekende Staat kennis van de beslissing die genomen is als gevolg van het verzoek tot uitlevering.

2. De aangezochte Staat verstrekt uitleg over de redenen op grond waarvan besloten is tot een volledige of gedeeltelijke afwijzing van het verzoek. De aangezochte Staat verstrekt op aanvraag afschriften van de desbetreffende rechterlijke beslissingen.

3. Indien de uitlevering is toegestaan, komen de overheden van de overeenkomstsluitende Staten overeen omtrent de plaats en het tijdstip van overlevering van de opgeëiste persoon.

4. Indien de opgeëiste persoon niet binnen de eventueel bij de wet van de aangezochte Staat gestelde termijn overgeleverd is vanuit het grondgebied van diezelfde Staat, kan hij in vrijheid worden gesteld en kan de aangezochte Staat achteraf de uitlevering wegens datzelfde feit weigeren.

5. De duur van de hechtenis ondergaan in de aangezochte Staat als gevolg van het verzoek tot uitlevering van de verzoekende Staat wordt toegerekend op de duur van de hechtenis die in de verzoekende Staat moet worden ondergaan. De overeenkomstsluitende Staten verbinden zich ertoe elkaar de inlichtingen in verband met de duur van de hechtenis mede te delen.

Artikel 12

Tijdelijke en verdaagde overlevering

1. Indien het verzoek tot uitlevering ingewilligd wordt van een persoon tegen wie een geding hangende is of die in de aangezochte Staat een straf ondergaat kan die Staat de opgeëiste persoon met het oog op vervolging tijdelijk overleveren aan de verzoekende Staat. De aldus overgeleverde persoon wordt opgesloten in de verzoekende Staat; hij wordt naar de aangezochte Staat teruggezonden na verloop van de tegen hem ingestelde vervolgingen onder de voorwaarden door de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming vastgesteld.

De duur van de in de verzoekende Staat ondergane hechtenis wordt afgetrokken van de straf die in de aangezochte Staat nog moet worden ondergaan.

2. De aangezochte Staat kan de overlevering verdagen van een persoon die vervolgd wordt of die in die Staat een straf ondergaat.

De verdaging kan duren totdat de tegen de betrokkene ingestelde vervolging beëindigd is en iedere straf is ondergaan.

Artikel 13

Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

1. Indien de aangezochte staat van de verzoekende staat en van een andere staat of andere staten een verzoek tot uitlevering van dezelfde persoon ontvangt, hetzij voor hetzelfde feit hetzij voor andere feiten, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat of en aan welke staat de betrokkene wordt overgeleverd.

2. Indien België voor dezelfde persoon een verzoek tot uitlevering van de Verenigde Staten van Amerika en een verzoek tot overlevering krachtens het Europees aanhoudingsbevel ontvangt, beslist haar uitvoerende autoriteit of en aan welke staat de betrokkene wordt overgeleverd.

3. Bij zijn beslissing krachtens de leden 1 en 2 van dit artikel houdt de aangezochte staat rekening met alle relevante factoren waaronder, zij het niet uitsluitend, de volgende :

a) de vraag of de verzoeken krachtens een verdrag zijn gedaan;

f) une déclaration certifiant que la demande d'extradition de l'individu recherché suivra.

3. L'Etat requérant est informé sans retard de la décision prise suite à sa demande et des raisons motivant tout refus.

4. Un individu faisant l'objet d'une arrestation provisoire aux termes de la présente Convention peut être remis en liberté si, dans les 75 jours à partir du jour de l'arrestation provisoire, le Gouvernement de l'Etat requis n'a pas reçu la demande officielle d'extradition et les pièces à l'appui indiquées à l'article 7.

5. La remise en liberté, en application du § 4 du présent article, de l'individu réclamé ne s'oppose ni à une nouvelle arrestation, ni à son extradition ultérieure si la demande d'extradition et les pièces à l'appui parviennent ultérieurement.

Article 11

Décision et remise

1. L'Etat requis notifie sans tarder à l'Etat requérant la décision prise suite à la demande d'extradition.

2. L'Etat requis fournit une explication sur les raisons motivant un rejet total ou partiel de la demande. L'Etat requis fournit sur demande des copies des décisions judiciaires s'y référant.

3. Si l'extradition est accordée, les autorités des Etats contractants conviennent du lieu et du moment de la remise de l'individu réclamé.

4. Si l'individu réclamé n'est pas transféré du territoire de l'Etat requis dans le délai éventuellement prescrit par la loi de ce même Etat, il peut être remis en liberté et l'Etat requis peut refuser ultérieurement l'extradition pour le même fait.

5. La durée de la détention subie dans l'Etat requis à la suite de la demande d'extradition de l'Etat requérant est imputée sur la durée de la détention à subir dans l'Etat requérant. Les Etats contractants s'engagent à se communiquer réciproquement ladite information relative à la durée de la détention.

Article 12

Remise temporaire et ajournée

1. Si, dans le cas d'un individu contre lequel une procédure est en cours ou qui purge une peine dans l'Etat requis, la demande d'extradition est agréée, cet Etat peut remettre temporairement l'individu réclamé à l'Etat requérant aux fins de poursuites. L'individu ainsi remis sera incarcéré dans l'Etat requérant et sera renvoyé à l'Etat requis après la fin des poursuites intentées contre lui, selon des conditions à déterminer d'un commun accord par les Etats contractants.

La durée de la détention subie dans l'Etat requérant sera soustraite de la peine qui reste à subir dans l'Etat requis.

2. L'Etat requis peut ajourner la remise d'un individu qui est poursuivi ou qui purge une peine dans cet Etat.

Cet ajournement peut durer jusqu'à ce que les poursuites intentées contre cet individu aient pris fin et que toute peine ait été purgée.

Article 13

Demands d'extradition ou de remise présentées par plusieurs Etats

1. Si l'Etat requis reçoit, pour la même personne, des demandes d'extradition émanant de l'Etat requérant et d'un ou plusieurs autres Etats, que ce soit pour la même infraction ou pour des infractions différentes, le pouvoir exécutif de l'Etat requis détermine à quel Etat la personne sera remise, le cas échéant.

2. Si la Belgique reçoit une demande d'extradition des Etats-Unis d'Amérique et une demande de remise au titre d'un mandat d'arrêt européen pour la même personne, que ce soit pour la même infraction ou pour des infractions différentes, son pouvoir exécutif détermine à quel Etat la personne sera remise, le cas échéant.

3. Pour former sa décision en vertu des paragraphes 1er et 2 du présent article, l'Etat requis prend en compte l'ensemble des éléments pertinents, y compris, mais pas seulement, les éléments suivants :

a) le fait que les demandes aient été ou non présentées en vertu d'un traité;

- b) de plaats waar elk van de strafbare feiten is begaan;
- c) de onderscheiden belangen van de verzoekende staten;
- d) de ernst van de strafbare feiten;
- e) de nationaliteit van het slachtoffer;
- f) de mogelijkheid van latere uitlevering tussen de verzoekende staten; en
- g) de volgorde waarin de verzoeken van de verzoekende staten zijn ontvangen.

Artikel 14

Inbeslagname en overhandiging van voorwerpen

1. De aangezochte Staat kan, voor zover zijn wetgeving zulks toelaat, alle voorwerpen, daaronder begrepen de stukken en alle bewijsmateriaal in verband met het misdrijf waarvoor de uitlevering is toegestaan, in beslag nemen en overhandigen aan de verzoekende Staat. De voorwerpen bedoeld in dit artikel kunnen worden overhandigd zelfs indien de uitlevering niet kan doorgaan ten gevolge van het overlijden, de verdwijning of de ontsnapping van de opgeëiste persoon.

2. De aangezochte Staat kan de overhandiging van die voorwerpen afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de verzoekende Staat voldoende waarborgen geeft dat zij zo spoedig mogelijk aan de aangezochte Staat zullen worden teruggegeven. De aangezochte Staat kan de teruggave van voornoemde voorwerpen ook verdagen wanneer zij in de aangezochte Staat als bewijs moeten dienen.

3. De rechten van derden op die voorwerpen worden behoorlijk geëerbiedigd.

Artikel 15

Specialiteitsregel

1. De persoon die is uitgeleverd op grond van deze Overeenkomst, kan niet worden aangehouden, noch gevonnist, noch bestraft in de verzoekende Staat, tenzij :

a) wegens het misdrijf waarvoor de uitlevering is toegestaan of voor een anderszins omschreven misdrijf gegrond op dezelfde feiten waarvoor de uitlevering is toegestaan, op voorwaarde dat dit misdrijf aanleiding geeft tot uitlevering of dat het een minder ernstig misdrijf is begrepen in het misdrijf waarvoor de uitlevering is toegestaan;

b) wegens een misdrijf gepleegd na de uitlevering van de betrokkene, of

c) wegens een misdrijf waarvoor de Regering van de aangezochte Staat ermee instemt dat de betrokkene in hechtenis wordt genomen, wordt gevonnist of hem een straf wordt opgelegd. Ter uitvoering van het bepaalde in dit lid :

(i) kan de aangezochte Staat de overlegging vorderen van de stukken vermeld in artikel 7;

(ii) kan de uitgeleverde persoon, ongeacht voormelde regels, door de verzoekende Staat in hechtenis worden gehouden gedurende vijftien dagen of, gedurende de tijd dat het verzoek behandeld wordt, voor een langere duur met instemming van de aangezochte Staat; in dat geval zendt de verzoekende Staat aan de aangezochte Staat een verklaring met betrekking tot het bestaan van een bevel tot aanhouding of van een beslissing waarbij de schuld van de betrokkene is vastgesteld of waarbij hij is veroordeeld.

2. De persoon die is uitgeleverd op grond van deze Overeenkomst mag niet worden uitgeleverd aan een derde Staat wegens een misdrijf dat gepleegd is voor zijn overlevering, tenzij de Staat die de betrokkene heeft overgeleverd hierin toestemt.

3. De paragrafen 1 en 2 van dit artikel beletten noch de aanhouding, noch de berechting van de uitgeleverde persoon, noch de toepassing van een straf, noch diens uitlevering aan een derde Staat :

a) indien hij het grondgebied van de verzoekende Staat verlaat na de uitlevering en uit vrije wil terugkeert naar die Staat, of

b) indien hij het grondgebied van de verzoekende Staat niet verlaat binnen vijftien dagen te rekenen van de dag waarop hij vrij is het te verlaten, of

c) indien hij uit vrije wil daarmee instemt.

Artikel 16

Afstand

Wanneer de opgeëiste persoon overeenkomstig de in de aangezochte Staat gevolgde praktijk ermee instemt om aan de verzoekende Staat te worden overgedragen kan de aangezochte Staat de betrokkene zo spoedig mogelijk en zonder verdere rechtspleging overdragen; in dit geval wordt de specialiteitsregel niet toegepast.

- b) l'endroit où chacune des infractions a été commise;
- c) les intérêts de chacun des Etats requérants;
- d) la gravité des infractions;
- e) la nationalité de la victime;
- f) la possibilité qu'une extradition puisse être effectuée ultérieurement entre les Etats requérants, et
- g) l'ordre chronologique de réception des demandes des Etats requérants.

Article 14

Saisie et remise d'objets

1. L'Etat requis peut, dans la mesure permise par sa législation, saisir et remettre à l'Etat requérant tous les objets y compris les documents et tout élément de preuve en relation avec l'infraction pour laquelle l'extradition est accordée. Les objets visés dans le présent article peuvent être remis même si l'extradition ne peut être rendue effective suite au décès, à la disparition ou à l'évasion de l'individu réclamé.

2. L'Etat requis peut subordonner la remise de ces objets à la condition que l'Etat requérant donne une garantie suffisante qu'ils seront rendus à l'Etat requis aussi rapidement que possible. L'Etat requis peut aussi ajourner la remise des objets susvisés s'ils doivent servir de preuve dans l'Etat requis.

3. Les droits que des tiers peuvent avoir sur ces objets seront dûment respectés.

Article 15

Règle de la spécialité

1. Un individu extradé en vertu de la présente Convention ne peut être ni détenu, ni jugé ni frappé d'une peine dans l'Etat requérant, si ce n'est :

a) pour l'infraction pour laquelle l'extradition a été accordée ou pour une infraction qualifiée autrement et basée sur les mêmes faits pour lesquels l'extradition a été accordée à condition que cette infraction soit une infraction donnant lieu à extradition ou une infraction moindre comprise dans celle pour laquelle l'extradition a été accordée;

b) pour une infraction commise après l'extradition de l'individu ou

c) pour une infraction pour laquelle le Gouvernement de l'Etat requis consent à ce que l'individu soit détenu jugé ou frappé d'une peine. Aux fins du présent alinéa :

(i) l'Etat requis peut demander la production des pièces mentionnées à l'article 7;

(ii) nonobstant les règles précitées la personne extradée peut être détenue par l'Etat requérant pendant 75 jours ou, pendant que la demande est traitée, durant une période plus longue à laquelle consent l'Etat requis; dans ce cas, l'Etat requérant doit transmettre à l'Etat requis une déclaration relative à l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'une décision établissant la culpabilité de l'individu ou le condamnant.

2. Un individu extradé en vertu de la présente Convention ne peut être extradé vers un Etat tiers pour une infraction commise antérieurement à sa remise sauf si l'Etat qui a remis cet individu y consent.

3. Les paragraphes 1er et 2 du présent article n'empêchent ni la détention, ni le jugement d'un individu extradé ni l'application d'une peine à cet individu, ni son extradition vers un Etat tiers :

a) s'il quitte le territoire de l'Etat requérant après l'extradition et revient de son plein gré dans cet Etat, ou

b) s'il ne quitte pas le territoire de l'Etat requérant dans les quinze jours à dater du jour où il est libre de le quitter, ou

c) s'il y consent de son plein gré.

Article 16

Renonciation

Si l'individu réclamé consent, conformément à la pratique suivie dans l'Etat requis, à être remis à l'Etat requérant l'Etat requis peut remettre cet individu aussi vite que possible et sans autre procédure; dans ce cas, il n'est pas fait application de la règle de la spécialité.

Artikel 17

Doorvoer

1. Elke overeenkomstsluitende Staat kan de doorvoer toestaan over zijn grondgebied van een persoon die door een derde Staat aan de andere Staat is overgeleverd. Een verzoek tot doorvoer wordt langs diplomatieke weg voorgelegd of rechtstreeks bezorgd tussen het Departement van Justitie van de Verenigde Staten en het Ministerie van Justitie van België. De communicatiemiddelen van Interpol kunnen te dien einde worden gebruikt. Het verzoek bevat het signalement van de betrokkene op doorvoer, een bondig verslag van de feiten van de zaak, alsook een bevestiging van het bestaan van de stukken bedoeld in artikel 10, 2, e). Een persoon op doorvoer kan gedurende vierentwintig uur worden aangehouden. De doorvoer kan geweigerd worden voor een onderdaan van de aangezochte Staat en voor een persoon die vervolgd of opgespoord wordt met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf opgelegd door de autoriteiten van diezelfde Staat.

2. Geen machtiging tot doorvoer is vereist wanneer het luchtverkeer wordt gebruikt en geen enkele landing voorzien is op het grondgebied van de transitstaat. In geval van onvoorziene landing kan die Staat het verzoek tot doorvoer eisen bedoeld in paragraaf 1. Die Staat houdt de betrokkene op doorvoer in hechtenis tot het verzoek is ontvangen en de doorvoer is geschied voor zover het verzoek toekomt binnen vierentwintig uur na de onvoorziene landing.

Artikel 18

Vertegenwoordiging en kosten

3. De aangezochte Staat adviseert de verzoekende Staat verleent deze bijstand, vertegenwoordigt hem in rechte en verdedigt diens belangen in iedere procedure voortvloeiend uit een verzoek tot uitlevering.

4. De verzoekende Staat draagt de kosten voor de vertaling van de stukken en het vervoer van de overgeleverde persoon. De aangezochte Staat draagt alle andere kosten die ingevolge de uitleveringsprocedure in die Staat zijn gemaakt.

3. Geen van beide Staten eist van de andere Staat een financiële bijdrage in de kosten voortvloeiend uit de aanhouding, de hechtenis het onderzoek van de zaak, de overlevering van opgeëiste personen, of uit de vertegenwoordiging dan wel geschillen op grond van deze Overeenkomst.

Artikel 19

Raadpleging

Het Departement van Justitie van de Verenigde Staten en het Ministerie van Justitie van België kunnen rechtstreeks (of door toedoen van de communicatiemiddelen van Interpol) met elkaar in contact treden met betrekking tot iedere aangelegenheid in verband met de behandeling van individuele gevallen of met het onderzoek naar middelen om de toepassingsprocedures van deze Overeenkomst te vrijwaren en te verbeteren.

Artikel 20

Opzegging

Iedere Staat kan deze Overeenkomst opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving gericht aan de andere overeenkomstsluitende Staat. De opzegging wordt effectief zes maanden na de datum van de kennisgeving.

VERKLARING

« Wanneer op het strafbaar feit waarvoor aan België krachtens de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika of krachtens het Instrument als bedoeld in artikel 3 (2) van voormelde Overeenkomst de uitlevering wordt gevraagd naar het recht van de verzoekende Staat de doodstraf is gesteld, staat België de uitlevering alleen toe op voorwaarde dat de doodstraf niet wordt uitgesproken tegen de gezochte persoon, of, indien deze voorwaarde door de verzoekende Staat niet kan worden vervuld, op voorwaarde dat de doodstraf niet ten uitvoer wordt gelegd. Indien de verzoekende Staat deze voorwaarden niet aanvaardt, wordt de uitlevering geweigerd. »

Article 17

Transit

1. Chacun des Etats contractants peut autoriser le transit à travers son territoire d'un individu remis à l'autre Etat par un Etat tiers. Une demande de transit sera présentée par la voie diplomatique ou transmise directement entre le Département de la Justice des Etats-Unis et le Ministère de la Justice de la Belgique. Les moyens de communications d'Interpol peuvent être utilisés à cet effet. Cette demande donnera le signalement de l'individu en transit et un bref rapport des faits de l'affaire ainsi qu'une confirmation de l'existence des documents prévus à l'article 10 2. e). Un individu en transit peut être détenu durant vingt-quatre heures. Le transit pourra être refusé pour un national de l'Etat requis et pour une personne faisant l'objet de poursuites ou recherchée en vue de l'exécution d'une peine privative de liberté imposée par les autorités de ce même Etat.

2. Aucune autorisation de transit n'est requise lorsque la voie aérienne est utilisée et qu'aucun atterrissage n'est prévu sur le territoire de l'Etat de transit. En cas d'atterrissage fortuit, cet Etat peut exiger la demande de transit prévue au paragraphe premier. Cet Etat gardera en détention l'individu en transit jusqu'à ce que la demande soit reçue et le transit effectué, pourvu que la demande parvienne dans les vingt-quatre heures suivant l'atterrissage fortuit.

Article 18

Représentation et frais

1. L'Etat requis conseille et assiste l'Etat requérant, le représente en justice et défend les intérêts de cet Etat dans toute procédure découlant d'une demande d'extradition.

2. L'Etat requérant supporte les frais relatifs à la traduction des documents et au transport de l'individu remis. L'Etat requis supporte toutes les autres dépenses encourues dans cet Etat suite à la procédure d'extradition.

3. Aucun des Etats n'exige une participation financière de l'autre Etat dans les frais découlant de l'arrestation, de la détention de l'instruction du cas de la remise d'individus réclamés ou bien de la représentation ou de litiges sur la base de la présente Convention.

Article 19

Consultation

Le Département de la Justice des Etats-Unis et le Ministère de la Justice de la Belgique peuvent entrer en contact directement (ou par les voies de communication d'Interpol) pour toute question liée au traitement de cas individuels ou à la recherche des moyens de préserver et d'améliorer les procédures d'application de la présente Convention.

Article 20

Dénonciation

Chacun des Etats peut dénoncer la présente Convention par notification écrite à l'autre Etat contractant. Cette dénonciation sortira ses effets six mois après la date de ladite notification.

DECLARATION

« Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée à la Belgique en application de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition ou de l'Instrument visé par l'article 3 (2) de l'Accord susmentionné est punissable de la peine de mort aux termes de la loi de l'Etat requérant, la Belgique n'accorde l'extradition qu'à condition que la peine de mort ne soit pas prononcée à l'encontre de la personne recherchée ou, si cette condition ne peut être respectée par l'Etat requérant, à condition que la peine de mort ne soit pas exécutée. Si l'Etat requérant n'accepte pas ces conditions, l'extradition est refusée. »